

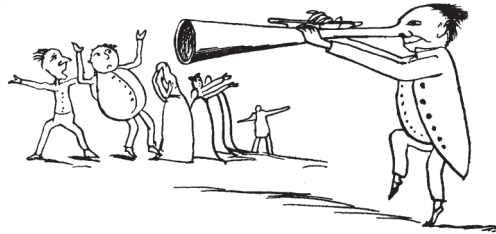
ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2025

Εκδόσεις Κίχλη

- I. Μεταφρασμένη λογοτεχνία
- II. Ελληνική πεζογραφία και ποίηση
- III. Δοκίμια
- III. Αρχαία ελληνική και βιβλική γραμματεία
- III. Σύγχρονη ελληνική ποίηση

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΟΥΓΚΟ ΦΟΝ ΧΟΦΜΑΝΣΤΑΛ, ΤΟΜΑΣ ΜΑΝ, ΑΡΤΟΥΡ ΣΝΙΤΣΛΕΡ

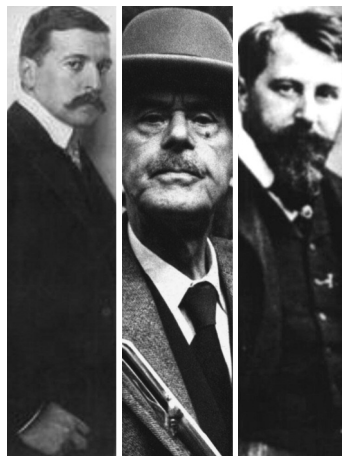
Ιστορίες με φαντάσματα

μετάφραση: Αλέξανδρος Σινιόσογλου, Γιάννης Κουλής
επίμετρο: Γιάννης Κουλής (Οκτώβριος)

Στον κόσμο της γερμανόφωνης λογοτεχνίας, το απόκοσμο εμβολίζει την απεικόνιση της πραγματικότητας με καινοφανή τρόπο στα τέλη του δέκατου ένατου και στις αρχές του εικοστού αιώνα, όπως υποστηρίζει ο γερμανιστής Gero von Wilpert στην έξοχη μελέτη του σχετικά με τις γερμανικές ιστορίες με φαντάσματα.

Γράφει σχετικά ο von Wilpert: «Και τα τρία αυτά διηγήματα μοιράζονται ένα κοινό χαρακτηριστικό, ότι επιτρέπουν να εισβάλει κάτι απόκοσμο σε ένα περιβάλλον που περιγράφεται πέρα για πέρα ρεαλιστικά, δίχως να προσφέρουν τη δυνατότητα αποκρυπτογράφησης του ούτε στον αφηγητή ούτε στον αναγνώστη, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μιαν αίσθηση ανασφάλειας σχετικά με όσα θεωρούνται δεδομένα στη ζωή».

Το αλλόκοτο και απόκοσμο παρουσιάζονται από τους τρεις εμβληματικούς αυτούς συγγραφείς ως εκφάνσεις της υπαρξιακής αγωνίας του σύγχρονου ανθρώπου, της συνειδητής πλέον παρουσίας των ασυνείδητων δυνάμεων που επηρεάζουν καθοριστικά την εικόνα μας για τον κόσμο και για τον εαυτό μας.

ΒΑΛΤΕΡ ΜΠΕΝΓΙΑΜΙΝ, ΑΣΙΑ ΛΑΤΣΙΣ

Η αποδρομή του Βάλτερ Μπένγιαμιν.

Ένα καλειδοσκόπιο κειμένων για το ίχνος της ύλης στη Νάπολη

σύνθεση – μετάφραση – σχολιασμός: Γιάννης Κοιλής (Νοέμβριος)

Αφορμή για το συγκεκριμένο εκδοτικό εγχείρημα είναι η επισήμανση του Wolfram Eilenberger (*Η εποχή των μάγων*) πως η Νάπολη του Βάλτερ Μπένγιαμιν και της Άσια Λάτσις αποτελεί κομβικό σημείο στο έργο του Γερμανού στοχαστή. Γύρω λοιπόν από τη μετάφραση αυτού του κειμένου κατασκευάστηκε ένα καλειδοσκόπιο από πρωτότυπα κείμενα και μεταφράσεις, σκοπός του οποίου είναι να φωτίσει από διαφορετικές οπτικές γωνίες το κείμενο και πτυχές της εξέλιξης της γραφής του Βάλτερ Μπένγιαμιν που διαφαίνονται σε αυτό.

Φιλοδοξία αυτής της έκδοσης δεν είναι να προσφέρει μια οριστική ανάγνωση του έργου του Μπένγιαμιν, το οποίο είναι τόσο πρῶδες ώστε να ανοίγεται σε ερμηνείες κάθε λογής, ούτε να υποστηρίξει πως η επιρροή της Λετονής επαναστάτριας και μόνο έβγαλε τον ερωτευμένο W.B. από τον ελεφάντινο πύργο του και τον έφερε αντιμέτωπο με την υλική πραγματικότητα· το παρόν εγχείρημα φιλοδοξεί να αναζητήσει το ίχνος που ο έρωτας αυτός άφησε στον συγγραφέα και στοχαστή παράλληλα με άλλους παράγοντες που συμμετείχαν σε αυτή τη συντυχία.

Η ΑΠΟΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΕΡ ΜΠΕΝΓΙΑΜΙΝ

ΕΝΑ ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΙΧΝΟΣ ΤΗΣ ΎΛΗΣ ΣΤΗ ΝΑΠΟΛΗ

ΣΥΝΘΕΣΗ· ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ· ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΙΛΗΣ

KIXAH

ΝΤΑΝΑ ΓΚΡΙΓΚΟΡΤΣΑ

Κάποιοι δεν πεθαίνουν ποτέ (μυθιστόρημα)

μετάφραση: Γιάννης Καλιφατίδης (Νοέμβριος)

Μετά τις σπουδές της στο Παρίσι, μια νεαρή ζωγράφος από το Βουκουρέστι επιστρέφει στο μικρό ορεινό θέρετρο της παιδικής ηλικίας της, στα σύνορα με την Τρανσυλβανία, όπου παραθέρριζε με την αστή θεία της σε μια πολυτελή εξοχική βίλα. Το κομμουνιστικό καθεστώς ανήκει πλέον στο παρελθόν, οι νεότερες γενιές των Ρουμάνων έχουν φύγει μετανάστες στη Δύση, και ο τόπος έχει αφεθεί να ρημάξει, με τους επιτήδειους πολιτικούς να κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να επωφεληθούν από την εγκατάλειψη της αγροτικής υπαίθρου. Για τη νεαρή πρωταγωνίστρια, είναι μια επιστροφή σ' έναν κόσμο προ πολλού ξένο για την ίδια, με τον οποίο τη συνδέουν μονάχα τα νήματα της οικογενειακής ιστορίας της. Όταν ένα κακοποιημένο πτώμα ανακαλύπτεται στον τάφο του Βλαντ του Παλουκωτή, του γνωστού μας Δράκουλα, συνειδητοποιεί ότι το παρελθόν εξακολουθεί να κρατά τον τόπο αιχμάλωτο στα δίκτυα του. Ακροβατώντας ανάμεσα στη φαντασία και την πραγματικότητα, η ηρωίδα αποφασίζει να ερευνήσει την ιστορία του άτεγκτου πρίγκιπα, δίνοντας μάχη με τα ίδια της τα φαντάσματα αλλά και με τις λαϊκές δοξασίες του τόπου της.

Με καυστικό χιούμορ, λεπτή ευαισθησία και κριτική διάθεση, η Dana Grigorcea φιλοτεχνεί ένα ατμοσφαιρικό πορτρέτο της μετακομμουνιστικής ρουμανικής κοινωνίας, που μοιάζει ακόμη παγιδευμένη σε έναν μεταιχμιακό χώρο ανάμεσα στο θολό παρελθόν και το αβέβαιο μέλλον – ανάμεσα στους θρύλους για τα βαμπίρ, τα απομεινάρια του παλιού καθεστώτος και τα σημερινά αδιέξοδα.

Για το μυθιστόρημά της, η Ελβετορουμάνα συγγραφέας απέσπασε το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας της Ελβετίας (2022).

ΤΖΟΖΕΦ ΚΟΝΡΑΝΤ

Η καρδιά του σκότους (νουβέλα)

μετάφραση – επίμετρο: Μιχάλης Μακρόπουλος
παραρτήματα με συνοδευτικό υλικό (επιλογή – σχολιασμός):
Αριστοτέλης Σαΐνης, Γιώτα Κριτσέλη (Δεκέμβριος)

Ένας «κλασικός» μοντέρνος, ο Πολωνός Τζόζεφ Κόνραντ, επηρέασε όσο λίγοι αγγλόφωνοι συγγραφείς τη μορφή που πήρε η λογοτεχνική αφήγηση τον 20ό αιώνα, και σαφώς η *Καρδιά του σκότους*, τούτη η πολυδιαβασμένη νουβέλα, συγκαταλέγεται στην κορωνίδα του έργου του.

Ο Τσάρλι Μάρλοου, κυβερνήτης ενός ποταμόπλοιου, διαπλέει τον ποταμό Κονγκό την εποχή που διέπραξε ο Λεοπόλδος Β΄ του Βελγίου τις φρικαλεότητες του, σε αναζήτηση του αινιγματικού, εμβληματικού Κουρτς, ενός υπεύθυνου εμπορικού σταθμού που στα βάθη της Αφρικής, εκεί που χτυπά η καρδιά του σκότους, έχει εγκαθιδρύσει ένα μικρό βασίλειο της φρίκης, «πέρα από το καλό και το κακό».

Η έκδοση περιλαμβάνει στο επίμετρο κείμενο του μεταφραστή καθώς επίσης μία επιλογή από κείμενα και φωτογραφίες που φωτίζουν διαφορετικές όψεις του κορυφαίου αυτού κειμένου (γένεση του έργου, κριτική πρόσληψη, ερμηνευτικές προσεγγίσεις, ιστορικό υπόβαθρο).

ΑΝΤΕΛΜΠΕΡΤ ΦΟΝ ΣΑΜΙΣΣΟ – Ε.Τ.Α. ΧΟΦΜΑΝ

Η θαυμαστή ιστορία του Πέτερ Σλέμιλ – Περιπέτειες της παραμονής Πρωτοχρονιάς (νουβέλες)

μετάφραση – σημειώσεις – επίμετρο: Νίκος Σκοπλάκης (Δεκέμβριος)

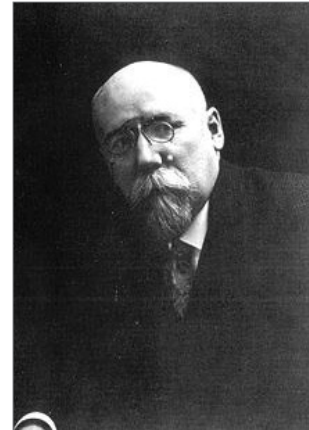
Ο Πέτερ Σλέμιλ παραδίδει τον ίσκιο του στον αλλόκοτο κύριο με τα γκρι παίρνοντας σε αντάλλαγμα ένα σακούλι που τον τροφοδοτεί ακατάπαυστα με χρυσάφι. Πολύ σύντομα ο Σλέμιλ θα κατανοήσει ότι ακόμα κι αν σε τούτο τον κόσμο τα πλούτη έχουν πιο μεγάλη αξία από τις αρετές, ο ίσκιος θεωρείται πολυτιμότερος κι από το ίδιο το χρυσάφι. Ο Έρασμος Σπίκκερ συναντά στη Φλωρεντία τη μυστηριώδη Τζουλιέτα και τον αλλόκοτο Νταπερτούτο· επιστρέφοντας στη Γερμανία αντιλαμβάνεται πως η ζωή δεν είναι εύκολη για έναν άνθρωπο που έχει χάσει το είδωλό του στον καθρέφτη. Για πρώτη φορά παρουσιάζονται στην ίδια έκδοση δύο νουβέλες που διαλέγονται μεταξύ τους, μολονότι διαφέρουν ως προς το πώς αντιλαμβάνονται τη σχέση της πραγματικότητας με τη φαντασία· λογοτεχνικά κείμενα δύο φίλων, που διασταυρώθηκαν στο Βερολίνο κατά την ταραγμένη πρώτη δεκαετία του 19ου αιώνα· «στάσεις» που ορίζουν διαφορετικά τις αποστάσεις και τις συνάψεις με τα ιδεώδη του ρομαντισμού, ενώ συγχρόνως υιοθετούν ευφυείς και δημιουργικούς πειρατισμούς με τις ειδολογικές συμβάσεις της εποχής τους. «Η θαυμαστή ιστορία του Πέτερ Σλέμιλ» και οι «Περιπέτειες της παραμονής Πρωτοχρονιάς» παρέμειναν δημοφιλή αναγνώσματα για πολλές δεκαετίες μετά τον θάνατο των συγγραφέων τους. Στην παρούσα έκδοση, συνοδεύονται από κατατοπιστικές σημειώσεις, τοποθετούνται στα ιστορικά, κοινωνικά και λογοτεχνικά συμφραζόμενα της εποχής τους, κι αναδεικνύονται ειδικότερες θεματικές και όψεις για να διαβαστούν πάλι τα κείμενα με την προσοχή που τους αρμόζει. Στις περιπλανήσεις του Πέτερ Σλέμιλ, το ποιητικό συμπλέκεται με το φιλοσοφικό στοιχείο και τις διακειμενικές αναφορές, ώσπου ο ήρωας βρίσκει τη γαλήνη στις φυσικές επιστήμες και την εξερεύνηση του κόσμου. Στο Βερολίνο του Έρασμου Σπίκκερ (που θα γοπεύσει τον Αντρέι Ταρκόφσκι) προοικονομούνται ήδη στοιχεία από το έργο του Γκόγκολ, του Ντοστογιέφσκι, του Κάφκα και του Μπουλγκάκοφ.

ΦΙΟΝΤΟΡ ΣΟΛΟΓΚΟΥΜΠ

Μικρός δαίμονας (μυθιστόρημα)

μετάφραση από τα ρωσικά – επίμετρο: Βιργινία Γαλανοπούλου (Φεβρουάριος)

Το μυθιστόρημα του συμβολιστή Φιόντορ Σολογκούμπ *Μικρός Δαίμονας* (1905) είναι ο ενδιάμεσος σταθμός στη διαδρομή της ρωσικής λογοτεχνίας από τις *Νεκρές ψυχές* του Ν. Γκόγκολ μέχρι τον *Μετρ και τη Μαργαρίτα* του Μ. Μπουλγκάκοφ. Με φόντο τη μουντή, ανούσια ζωή μιας μικρής επαρχιακής πόλης, ο συγγραφέας μάς παρουσιάζει ένα μωσαϊκό χαρακτήρων, που κινούνται γύρω από έναν καθηγητή γυμνασίου, σαδιστή και μωροφιλόδοξο, ο οποίος ωστόσο κατέχει σημαντική θέση στην τοπική κοινωνία. Παράλληλα, στον αντίποδα αυτού του σκυθρωπού και βλοσυρού τύπου, που έχει γίνει αντικείμενο ευρύτατης φιλολογικής, κοινωνικής και ψυχολογικής μελέτης, εκτυλίσσεται η ιστορία ενός ιδιότυπου ερωτισμού ανάμεσα σε δύο νέους ανθρώπους, μια αισθαντική νεαρή γυναίκα κι ένα μαθητή γυμνασίου. Καθώς ο συγγραφέας περιγράφει, με το γνώριμο στον Έλληνα αναγνώστη ρωσικό χιούμορ, τον νοσηρό ψυχισμό του κεντρικού ήρωα και τη χυδαιότητα των ταπεινών παθών, μέσ' από τη συμβολική του πένα ξεπηδάει μια δαιμονική μορφή. Και η πλοκή κορυφώνεται μ' ένα καρναβαλικό ξέσπασμα, αναδεικνύοντας το χαοτικό στοιχείο της καθημερινής ζωής.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ

ΓΙΩΡΓΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

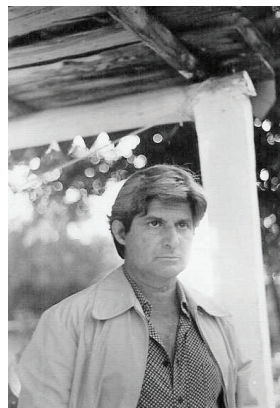
Γράμματα από την Αμερική

πρόλογος: Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος (Σεπτέμβριος)

Ο Γιώργης Παυλόπουλος είναι γνωστός στο ευρύτερο κοινό ως ένας από τους σημαντικούς μεταπολεμικούς ποιητές μας. Ο στενός κύκλος των φίλων του απολαμβάνει και άλλες χάρες του: εννώ (κυρίως) τον προφορικό του λόγο. Συναρπαστικός και ακούραστος αφηγητής, διαθέτει την μαγική τω όντι ικανότητα να καταλύει κάθε έννοια του χρόνου και χώρου, προσδίδοντας και στα πιο απτά και απλά συμβάντα διαστάσεις μύθου.

Από το Γουέινσμπορο, όπου βρέθηκε ο Παυλόπουλος το 1985, με την ευκαιρία των σπουδών του γιου του στην Αμερική, μου απέστειλε τις τρεις δημοσιευόμενες εδώ επιστολές (οι οποίες διατηρούν κάτι και από το άρωμα του προφορικού του λόγου): μέσα από τις συναρπαστικές περιγραφές των ανθρώπων, της φύσεως και των εκδρομών, ο αναγνώστης μπορεί να απολαύσει ένα λαμπρό δείγμα ταξιδιωτικής πεζογραφίας.

Ηλίας Χ. Παπαδημητρακόπουλος

ΔΗΜΗΤΡΑ ΛΟΥΚΑ

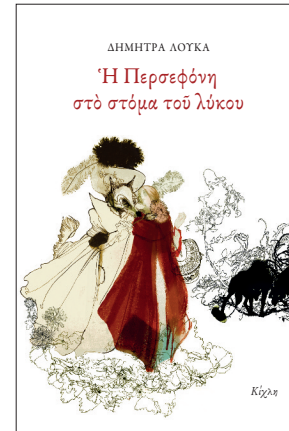
Η Περσεφόνη στο στόμα του λύκου

(διηγήματα) (Σεπτέμβριος)

Η Περσεφόνη ανασύρεται από τον αρχαίο ελληνικό μύθο και, μέσα από μια σειρά παρεκκλίσεων, παραλλαγών και συμβολισμών, μεταφέρεται στον χώρο και τον χρόνο και αλλάζει πρόσωπα: ονειρεύεται να το σκάσει από το ανήλιο βασίλειο του συζύγου της, ταξιδεύει στον ευρωπαϊκό βορά, φτάνει στη χώρα των Ιροκουά και κατακτά τον τίτλο της σαμάνας της φυλής, διαβάζει τα παραμύθια των αδερφών Γκριμ, γίνεται μπτροκτόνος, μεταμορφώνεται σε δαιμόνισσα που παρσύρει τους άντρες στην καταστροφή.

Η σχέση μάνας και κόρης βρίσκεται στο επίκεντρο των περισσότερων ιστοριών της συλλογής, ενώ η αρπαγή της Περσεφόνης-κόρης αξιοποιείται ως θεματικό μοτίβο προκειμένου να αναδειχθούν οι αμείλικτοι κανόνες της πατριαρχίας σε όλες τις κοινωνίες και τις εποχές.

Η Δήμητρα Λουκά, προσεγγίζοντας με ανατρεπτική ματιά τον μύθο, το παραμύθι και προγενέστερα λογοτεχνικά κείμενα, μπολιάζοντας το πρωτογενές υλικό των ιστοριών της με χιούμορ και παιγνιώδη στοιχεία, παίζοντας με το πραγματικό και το επινοημένο, δημιουργεί μια παλίμψηστη γραφή, στην οποία διαπλέκεται με μαστοριά το παραδοσιακό με το μοντέρνο.

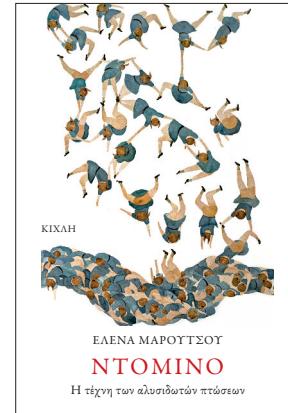

ΕΛΕΝΑ ΜΑΡΟΥΤΣΟΥ

Ντόμινο. Η τέχνη των αλυσιδωτών πτώσεων

(διηγήματα) (Οκτώβριος)

Το Ντόμινο αποτελείται από επτά εκτενή διηγήματα, τα οποία συνδέονται ως εξής: το τέλος του καθενός δίνει το λάκτισμα για την έναρξη του επόμενου. Πρόκειται για μια ιστορία αλυσιδωτών πτώσεων, μια σύνθεση που βασίζεται στην ιδέα ότι είμαστε άρρηκτα δεμένοι μεταξύ μας αλλά και με το περιβάλλον με τρόπο τέτοιο ώστε κάθε μας πράξη να φέρει συνέπειες άλλοτε αναγκαίες και προβλέψιμες και άλλοτε τυχαίες. Η σκυτάλη της δράσης περνά συνεχώς από το χέρι της ζωής σε αυτό του θανάτου, από αυτό της καταστροφής σε αυτό της δημιουργίας.

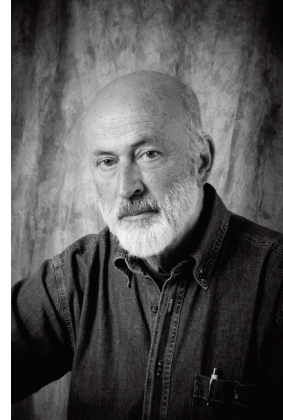
ΑΡΓΥΡΗΣ ΧΙΟΝΗΣ

Η φωνή της σιωπής – Ποιήματα 1966-2010

Συγκεντρωτική έκδοση του ποιητικού έργου του Αργύρη Χιόνη
(Νοέμβριος)

Αν πρέπει να διατυπώσω με δυο λέξεις τί πρωτόγνωρο ή ασυνήθιστο έχει φέρει ο Χιόνης στο νεότερο ποιητικό τοπίο, θα έλεγα: παραλλαγές πάνω στην ίδια σκέψη. Του αρέσει να πιάνει ένα θέμα, να το γυροφέρνει από δω κι από κει, να παίζει μαζί του –ναι, να παίζει· ποιος είπε ότι η ποίηση πρέπει νά 'ναι, σώνει και καλά, σοβαρή κι αγέλαστη;–, να το στήνει όρθιο, πλάγια, ανάποδα, ώσπου να δει πόσες όψεις μπορεί να πάρει. Εκεί ο αναγνώστης χαίρεται το πλάτος αυτής της φαντασίας.

Αλέξης Πολίτης, *Διαβάζοντας ποίηση*

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΙΝΙΟΣΟΓΛΟΥ

Απομονωτήριο λοιμυόπτων ζώων

(νουβέλα) (Νοέμβριος)

Ανεπιτήρητο παραγωγικό ζώο είναι το βοοειδές ή προβατοειδές ή αιγοειδές ή ιπποειδές ή χοίρος, που εντοπίζεται (είτε φέρει είτε δεν φέρει σήμανση) άνευ επιτήρησης εκτός της οριοθετημένης κτηνοτροφικής εκμετάλλευσης του κατόχου του, κοινώς το ζώο που έχει ξεφύγει από τα ανθρώπινα όρια. Ένα τέτοιο Ανεπιτήρητο Παραγωγικό Ζώο –του οποίου την ιστορία θα μάθουμε σε άλλο βιβλίο–, γυρνά νύχτα στους δρόμους μιας παρηκμασμένης πολιτείας, ώσπου χάνει τον δρόμο για το σπίτι του. Το κλείνουν στο Απομονωτήριο, ένα ίδρυμα με σκοπό την ενδυνάμωση λοιμυόπτων ζώων με ιδιαιτερότητες. Κάθε νύχτα και άλλο ζώο παίρνει τον λόγο και διηγείται την ιστορία του άγριου βασανισμού του: ένα λευκό γατί, ένα καβούρι ερημίτης, ένα τζίνι με μορφή λιονταριού, ένας ερωτευμένος κύκνος, μια εργαστηριακή τίγρης, ένας άνθρωπος που αποφάσισε ότι είναι ελάφι, και ένα δελφίνι αφηγούνται βίαιες ιστορίες για έναν κόσμο, όπου ο άνθρωπος έχει πάψει να είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας και έχει γίνει η ασθένειά της. Μεταξύ Σχεραζάντ και Αισώπου, το Απομονωτήριο Λοιμυόπτων Ζώων κρύβει πίσω από τις πόρτες του την εξωφρενική προσδοκία της επιστροφής στο Κτήνος.

Ν.Σ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εγκώμιον ρητίνης. Άνθρωποι, τόποι και νερά

(αφηγήσεις πατριδογνωσίας) (Νοέμβριος)

Το βιβλίο μου, με τον τίτλο *Εγκώμιον ρητίνης, άνθρωποι, τόποι και νερά*, προέκυψε από τα συναισθήματα που με διακατέχουν για τον τόπο στον οποίο είδα για πρώτη φορά το φως και από τον οποίο απεκόπην βιαίως. Είναι μια περιδιάβαση στη μνήμη, γύρω από ει-κόνες, λέξεις, πρόσωπα και καταστάσεις. Η «Ρητίνη», το «Χάσμα», η «Χαμοκέλα», ο «Τρύγος» και το «Μαχαίρι» είναι τα κείμενα που συναποτελούν το βιβλίο. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένα βιβλίο αφηγήσεων *Λογοτεχνικής Πατριδογνωσίας*, το οποίο ανακαλεί την πανάρχαια μυρωδιά της ρητίνης, τη μνήμη του νερού που ορμητικά κατεβαίνει από το Χάσμα, τη Χαμοκέλα, ένα σπίτι μέσα στην απεραντοσύνη των αγρών και «Το Μαχαίρι», το οποίο αλλάζει χρήση και χέρια κατά τον Εμφύλιο Πόλεμο. Πρόκειται για αφηγήσεις που διαπλέκονται και αναπαριστούν τα στοιχεία ενός κόσμου που έχει παρέλθει ανεπιστρεπті, αλλά παραμένει ζωντανός στη μνήμη και στην ψυχή μου.

Δ.Κ.

ΕΥΗ ΤΣΑΚΝΙΑ

Καρτ-ποστάλ από τη μέση του κόσμου

(ημερολογιακά αφηγήματα)

Πρόκειται για βιωματικά κείμενα που προέρχονται από ημερολόγια – σημειωματάρια χρόνων, εμπλουτισμένα με σχέδια και ζωγραφιές. Τα κείμενα χωρίζονται σε τέσσερις ενότητες οι οποίες επικοινωνούν μεταξύ τους: Τα όνειρα διειδύουν στην πραγματικότητα, η πραγματικότητα «ενορχηστρώνει» όνειρα και οι εκλιπόντες παίζουν ισότιμα με τους ζώντες σε όλες τις ενότητες.

Όλα τα κείμενα περιστρέφονται γύρω από κοινό επίκεντρο· ένα καθοριστικό ταξίδι στον Ισημερινό, που αν και έγινε πριν από 38 χρόνια, συνεχίζει να στέλνει τις μέχρι τώρα ανεπίδοτες καρτ-ποστάλ από τη μέση του κόσμου.

Ε.Τ.

ΜΕΛΙΣΣΑ ΣΤΟΪΛΗ

Αν μπορούσε να σκοτώσει. Το χρονικό ενός καύσωνα
(νουβέλα)

Ιούλιος 1987. Ο καύσωνας που χτυπά την χώρα αφήνει πίσω του πάνω από 1.000 θύματα. Στη Θεσσαλονίκη η κατάσταση είναι ανυπόφορη όχι μόνο εξαιτίας της ζέσης και της υγρασίας αλλά και επειδή υπάρχουν υποψίες πως πίσω από κάποιους θανάτους κρύβεται ένας δολοφόνος, ο οποίος εκμεταλλεύεται τις δυσμενείς συνθήκες. Κάτω από τον ανελέητο ήλιο, ο Ανδρέας αναζητά προσωπικές διεξόδους και ο δρόμος του διασταυρώνεται με έναν μάγο που περιοδεύει δίνοντας παραστάσεις, έναν ενορατικό μάντη που προφητεύει τα μελλούμενα, μια γυναίκα που αναζητά παρηγοριά στα χριστιανικά σωματεία και έναν μυστηριώδη αιωνόβιο άνδρα που παρατηρεί τα πάντα από απόσταση.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΧΤΙΤΣΗΣ

Ο ήρωας της Γάνδης (μυθιστόρημα)

φιλολογική επιμέλεια: Βίκτωρ Καμχής, Γιώτα Κριτσέλη

επίμετρο: Ηλίας Γιούρης, Βίκτωρ Καμχής

Το πρόσχημα του μυθιστορήματος είναι μια πλοκή κατασκοπευτικού δόθθεν τύπου ή μια διασκεδαστική μάλλον παρωδία κατασκοπευτικού θρίλερ. Την ιστορία την αφηγείται ένας ανώνυμος αφηγητής, ένας άσημος γέρος γραφιάς των δικαστικών αρχείων της Γάνδης, ο οποίος στα νιάτα του έζησε, ως μέλος του υπηρετικού προσωπικού, στο σπίτι του «σατανικού» κατασκόπου Στοππάκιου Παπέγγκου, ενός κακομαθημένου αρχοντόπουλου, που γλιστρά στην κατασκοπεία από αδυναμία, από ματαιοδοξία ή από μια νοσηρή δίψα δυνατών συγκινήσεων όντας ανίκανος να επιτύχει κάποιο συγκεκριμένο στόχο στη λογοτεχνική σκηνή, όπως φιλοδόξησε κάποτε ο ίδιος.

Όχι, δεν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ρεαλιστικό μυθιστόρημα τον *Ήρωα της Γάνδης*. Το αντίθετο συμβαίνει.

Η επιστολική μορφή του μυθιστορήματος και η υφή του άγχους του αφηγητή γεννούν την υποψία ότι ο συγγραφέας γλιστρά σε ένα είδος εσωτερικής αυτοβιογραφίας ή ότι ο αφηγητής είναι μία ακόμη persona του.

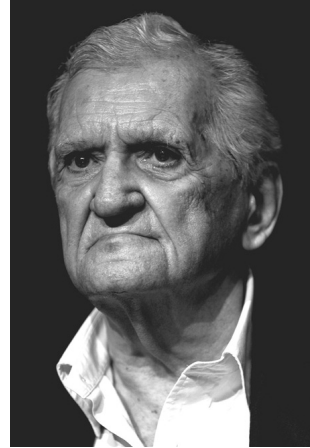

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΚΝΙΑΣ

ΔΟΚΙΜΙΑ

ΤΙΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

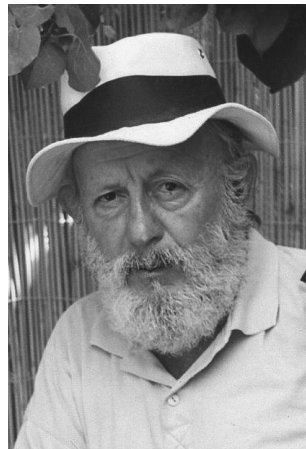
Διαδρομές και διασταυρώσεις.
Μελέτες και δοκίμια (1977-2023)

ΗΛΙΑΣ Χ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Παρακείμενα (1962-1983)

Στο ανα χείρας βιβλίο περιλαμβάνονται κριτικά και άλλα κείμενα, όπως δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς σε εφημερίδες και περιοδικά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΟΤΖΙΑ

Κριτικά σημειώματα (1984-2024)

ΝΟΤΑ ΣΕΦΕΡΛΗ

(Γ)Ραφές και Υφάνσεις.

Η μόδα στη λογοτεχνία από τον ρομαντισμό στον μοντερνισμό

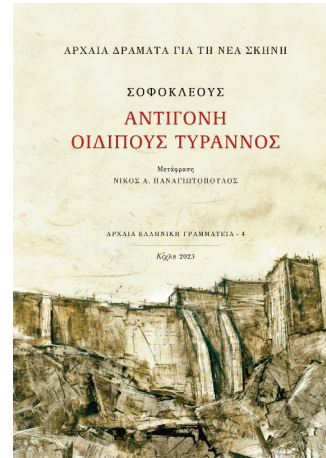
(δοκίμιο)

Ο διάλογος λογοτεχνίας και μόδας, και ειδικότερα το πώς οι εκφάνσεις της μόδας διεγείρουν τα συγγραφικά ανακλαστικά, είναι το βασικό θέμα-ερώτημα που διατρέχει τις σελίδες του δοκιμίου αυτού. Σε κάθε κεφάλαιο, με κείμενο αναφοράς ένα έργο μυθοπλασίας (αν και όχι αποκλειστικά), η μόδα, οι φαντασμαγορίες της, η ρητορική της και οι συνέπειες που προκαλεί στα άτομα, και εν γένει στις κοινωνίες, τίθενται στο επίκεντρο της συζήτησης. Τα κείμενα, προϊόντα του 19ου αιώνα και των πρώτων δεκαετιών του 20ού –μιας συναρπαστικής περιόδου που την εγκαινιάζουν οι χτύποι των πρώτων μηχανοκίνητων αργαλειών–, φέρνουν στην επιφάνεια ζητήματα όπως η ανάδυση της καταναλωτικής κοινωνίας, η μετάβαση από τη χρηστικότητα στην επίδειξη, ο έμφυλος διαχωρισμός στην ενδυμασία και τα κοινωνικά-πολιτικά επακόλουθά του, η μεταμορφωτική αλλά και αφομοιωτική δύναμη των ρούχων, ο αστικός κομφορμισμός και τα περιθώρια αντίστασης στα προβαλλόμενα (ενδυματολογικά) πρότυπα. Ο εφήμερος, ο πρωτεϊκός χαρακτήρας της μόδας δεν διαμορφώνει απλώς τη θεματική των κειμένων αυτών ούτε μόνο την γκαρνταρόμπα των χαρακτήρων τους· διαμορφώνει κι εκείνη την ιδιαίτερη κάθε φορά ύφανση, εκείνον τον ιδιαίτερο τρόπο (γ)ραφής, προκειμένου οι συγγραφείς τους να ανταποκριθούν με ετοιμότητα στις προκλήσεις και τα αιτήματα που υποβάλλει πλέον η συνθήκη της νεωτερικότητας.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Αρχαία δράματα για τη Νέα Σκηνή, *Σοφοκλέους, Αντιγόνη, Οιδίπους Τύραννος*

εισαγωγή – μετάφραση – σημειώσεις: Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος
(Νοέμβριος)

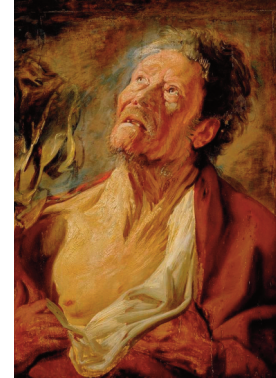
Ιώβ

μετάφραση – σχόλια – επιλεγόμενα: Πέτρος Γιατζάκης
(βιβλική γραμματεία) (Ιανουάριος)

Ο *Ιώβ* είναι το πιο αινιγματικό βιβλίο της Βίβλου, επιπλέον ένα βιβλίο που συνδυάζει την ποίηση με την πρόζα της απλής διήγησης. Γράφτηκε πιθανότατα κατά τον 6ο ή τον 5ο αιώνα π.Χ. στην Ιουδαία από άγνωστο συγγραφέα. Το βιβλίο είναι γραμμένο στα πιο έξοχα και δύσκολα εβραϊκά ολόκληρης της Παλαιάς Διαθήκης. Η αρχαία μετάφραση των Εβδομήκοντα σε αρκετά σημεία αποκλίνει από το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο, επιχειρώντας να το απαλύνει και να του αφαιρέσει τις αιχμές.

Ο συγγραφέας τοποθετεί εσκεμμένα τον ήρωά του, τον *Ιώβ*, στην αρχαϊκή χαραυγή της Ιστορίας, του αφαιρεί όλα τα εξωτερικά χαρακτηριστικά της εβραϊκής ταυτότητας και θρησκευτικότητας για να τον καταστήσει οικουμενικό ήρωα, έναν Προμηθέα που ενσαρκώνει στο πρόσωπό του όλη την ασχήμια, την οδύνη και το πάθος, την ομορφιά αλλά και τον ηρωϊσμό της ανθρώπινης συνθήκης. Ο *Ιώβ* πρωταγωνιστεί σε ένα παραβολικό δράμα που εστιάζει στο βασικό θέμα της σχέσης ανθρώπου-Θεού. Στο γεμάτο από δραματική ένταση κείμενο, οι δύο πρωταγωνιστές μάχονται ακατάπαυστα με τα λόγια ή και με την σιωπή τους. Τον λόγο έχει ως επί το πλείστον ο *Ιώβ*, ο οποίος θέτει στον Θεό τα πιο θεμελιώδη ανθρώπινα ερωτήματα.

Η παρούσα έκδοση επιδιώκει να επιτύχει τους εξής στόχους: να αποδώσει την ποίηση του βιβλίου του *Ιώβ* σε μία κατά το δυνατόν ποιητική, εσωτερικά ρυθμική, νεοελληνική πρόζα· να συζητήσει στο εκτενές ερμηνευτικό υπόμνημα και στα Επιλεγόμενα τα βασικά προβλήματα που θέτει το κείμενο του *Ιώβ* για τον σύγχρονο αναγνώστη.

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΡΙΑΔΝΗ ΚΑΛΟΚΥΡΗ

Σχέδια κήπου (υπό έκδοση)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΟΚΟΣ

Συνεταιρισμός θυρωρών

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΗΣ

Ταριχευτήριο Ευρώπη και άλλα ποιήματα

ΚΩΣΤΑΣ ΒΡΑΧΝΟΣ

Τσακίρ κέφι

